Schází tedy v správních spisech podklad pro zjištění, je-li Ignác B. vůbec zaměstnancem, jak tvrdí stěžující si obec, a v případě, že je zaměstnancem, neplatí-li za něho daň jeho zaměstnavatel. Bude tedy na žal. úřadě, aby za účasti stran — B. a případného jeho zaměstnavatele, obce D. i obce I. — tyto okolnosti zjistil a teprv dle výsledku tohoto šetření rozhodl a rozhodnutí své náležitě odůvodnil.

č. 5642.

Veřejní zaměstnanci (Slovensko): Až do kdy jest při pensionování býv. žup. úředníka čítati jeho služební dobu? (pens. statut býv. župy užhorodské z r. 1913).

(Nález ze dne 5. května 1926 č. 4347.)

Věc: Zoltán F. v B. proti župnímu úřadu v Košicích stran zaopatřovacích požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost, pokud jím byla stanovena výše pensijních požitků st-lových podle uherských předpisů a pokud nebylo rozhodnuto o žádosti st-lově za doplatek jeho aktivních požitků. V ostatním se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 10. června 1924 žádal st-l, aby mu byly vyměřeny zaopatř. požitky a aby mu do doby, než se tak stane, byly doplaceny jeho akt. požitky jako hlavnímu služnému. Župan košické župy vyřídil tuto žádost nař. rozhodnutím takto: »Na základě §u 11. pens. zák. LXV a na základě §u 20 pens. statutu býv. župy užhorodské z 30. května 1913 a na základě dokladů k žádosti připojených ustanovuje župní úřad župy košické pro býv. tit. hlav. služného Zoltána F. dnem 1. února 1920 roční pensi 1056 K, bytné ročně 280 K a válečnou podporu ročně 360 K. Dle připojených listin vstoupil týž do župní služby a přísahu složil dne 14. ledna 1908. Službu nepřetržitě konal do zastavení požitků, to jest do 31. ledna 1920. Započítatelná služ. doba přesahuje tedy 12 roků a na základě §u 11 zák. LXV a §u 20 pens. statutu se počítá za 13 let 8 měsíců a jeden den, na základě čehož mu přísluší 48% započítatelného platu činné služby. Krom toho mu náleží 80% jako záloha na zvýšiti se mající pensi.«

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss takto: — — —

St-l tvrdí, že jeho pensijní nárok žal. úřadem mu přiznaný porušen byl potud, že úřad jej nevyřešil správně ani podle předpisů uherských, jichž úřad se sám dovolával a jež tudíž sloužily za podklad jeho výroku. Toto porušení svých práv spatřuje st-l v tom, že prý jednak byla nesprávně zjištěna pensijní základna, jednak, že prý nesprávně stanovena byla započítatelná služ. doba. — — — —

Důvodnou uznal nss námitku, kterou st-l brojí proti tomu, že byl pensionován se zpětnou platností, totiž v roce 1924 od 1. února 1920, resp. že tato doba nebyla mu započtena při stanovení pensijního procenta. Podle 1. odst. §u 14 pens. statutu započítatelnou služ. dobou jest ona doba, kterou zaměstnanec ztrávil v činné službě od jejího počátku

do konce měsíce, kdy byl sproštěn služ. svazku. V souhlasu s tím ustanovuje 1. odst. §u 16, že doba činné služby končí posledním dnem měsíce, v němž zaměstnanec byl skutečně sproštěn služ. svazku, při čemž dle odst. 2 téhož §u sproštění to v případě, že dotčená osoba nabyla již nároku na pensi, nemůže se státi dříve, než stanovena byla její pense a než jí bylo řádně doručeno vyrozumění o tom.

Stanovení pens. požitků st-lových stalo se však teprve nař. rozhodnutím a pokud jde o stkutečné sproštění z jeho služ. poměru, nasvědčují správní spisy tomu, že k formelnímu aktu toho druhu ve st-lově případu vůbec nedošlo, nýbrž že mu byla pouze v únoru 1920 zastavena další výplata jeho služ. požitků, aniž se mu však dostalo nějakého vyrozumění, proč a na jakém základě se tak stalo.

Jesliže tudíž žal. úřad přijal den 31. ledna 1920 jako poslední den st-lovy skutečné služby a nehleděl-li již k následující na to době při stanovení započítatelné doby služební a pensijního procenta, nemá jeho výrok opory v příslušné právní normě a bylo jej tudíž zrušiti v tomto směru podle §u 7 zák. o ss. — — — —

Č. 5643.

Státní zaměstnanci. — Administrativní řízení: — Řízení před nss-em (Slovensko): Rozhodnutí právní moci schopné či pouhá poukázka?

(Nález ze dne 5. května 1926 č. 5329.)

Prejudikatura: Boh. 3006, 3220, 4022, 5285 adm. a j.

Věc: Theodor M. v K. proti ministerstvu spravedlnosti (odb. r. Dr. K. Vodstrčil) o pensijní požitky.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Při převzetí sedrie v Košicích čsl. justiční správou — dne 19. července 1919 — projevil předseda sedrie Theodor M. ochotu vykonati slib poslušnosti ve smyslu § 2 zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. Zmocněnci vlády však uznali, že není se své úkoly, a prohlásil proto jmenovaný předseda, že požádá za přeložení na odpočinek. Až do vyřízení této žádosti, kterou podal dne 15. ledna 1920, byla mu povolena dovolená. St-l byl pak dán rozhodnutím presidenta republiky ze 17. května 1920 na dočasný odpočinek a byly mu při intimaci tohoto rozhodnutí výnosem min. sprav. z 22. května 1920 prozatímně vyměřeny pens. požitky podle uh. stylu, při čemž byla organisace soudnictví na Slov. vyzvána, aby podala návrh na novou úpravu pens. požitků se zřetelem na předpisy zákona č. 270/1920. St-l byl zproštěn činné služby dnem 30. června 1920. Na základě nového návrhu organisace soudnictví vyměřilo pak min. spravedlnosti výnosem z 5. srpna 1920 st-li dodatkem k prvému výnosu pens. požitky se zřetelem na ustanovení zákona č. 270 z r. 1920, totiž se zřetelem k předpisům zákonů č. 541/1919 a č. 2/1920.

Stížnost, kterou st-l podal k nss-u proti výnosu min. sprav. z 22. května 1920, byla nálezem tohoto soudu z 23. března 1921 č. 3450 vzhledem k dodatečnému dekretu téhož min. z 5. srpna 1920 stran nové